

[Kirkegaard.]

om et rigtigt princip, og at det vil byde mange fordele. Det er et rigtigt princip, der her stiles imod, at enhver vare skal fremstilles dér, hvor den kan fremstilles billigst, for derpå at kunne sælges frit over landegrænserne inden for området. Det er et rigtigt princip og en ønskestilling, tror jeg, for store dele af dansk erhvervsliv, i ganske særlig grad en ønskestilling for det danske landbrug. Men det er ikke alene fordele, som stormarkedet vil byde os, det vil også give os en hårdere konkurrence på mange områder, og hvis vi skal klare os i denne konkurrence — og der er vel ingen af os, der tænker på at give op på forhånd — kommer vi ikke uden om fortsat store investeringer på mange områder, først og fremmest formentlig inden for videnskab og forskning, uddannelse og undervisning.

Tiden i dag og tiden, der kommer, er anderledes, end tiden var for få år siden. For få år siden spillede det strenge legemlige arbejde en større rolle i produktionen, end det gør i dag, hvor mekaniske hjælpemidler, til dels automatisering, som jeg regner med bliver fortsat i hurtigt tempo, har afløst det strenge slid. Den arbejder, der nu og i fremtiden er brug for, er ham, der har indsigt i kostbare og komplicerede maskiners brug. Det omtalte det ærede medlem hr. Thestrup for et øjeblik siden, og jeg er ganske enig med det ærede medlem. Men det er jo klart, at en sådan indsigt, som der er brug for i teknikens tidsalder, kræver en helt anden og bedre uddannelse end den, som f. eks. mine jævnaldrende fik. Derfor må vi ofre mere på omskoling end forhen.

Jeg har også det ønske, at vi ser lidt på vor lærlingelovgivning. Vi må efter min opfattelse animere vore håndværksmestre til at antage og uddanne flere lærlinge, end tilfældet har været hidindtil. Jeg tænker mig, at vi må finde frem til en mere praktisk og hurtigere, en mere specialiseret lærlinguddannelse.

Det er selvfølgelig ikke min mening at gennemgå hele udgiftsområdet ved denne lejlighed, men jeg vil dog også gerne kort pege på de omfattende projekter og meget kostbare projekter, som er planlagt inden for hospitalsområdet, herunder også det lige påbegyndte nye rigshospital, som vi agter

at opføre, et hospital, som vil koste flere hundrede millioner kroner. Når jeg strejfer dette meget vigtige område, er det også for at få lejlighed til at fortælle et lille træk fra Jugoslavien.

Der er nok nogle af tingets medlemmer, som husker, at der var en dansk folketingsdelegation i Jugoslavien i sommeren 1960. Vi så blandt mange andre ting også en meget stor og sikkert fuldt moderne fabrik, som fremstillede næsten alt, hvad tænkes kan inden for elektroteknikområdet. Direktøren for denne store virksomhed fortalte os, at her, hvor det drejede sig om fuldkommen præcision, var dygtige arbejdere en nødvendighed, og han tilføjede, at han var ikke i stand til at bruge en mand, der havde dårlige tænder. En mand med dårlige tænder var ikke i stand til at opfylde kravene om præcision i tilstrækkelig grad, han kunne ikke udfylde sin plads tilfredsstillende, og derfor lod de simpelt hen alle arbejdernes tænder lave i stand på fabrikkens regning. Et sådant lille træk, som man kan opleve, når man ser fremmede forhold, kan godt give anledning til visse overvejelser, for sagt meget kort, så er det lille træk et udtryk for, at Jugoslavien forbereder sig på at deltage i konkurrencen på verdensmarkedet, og de forberedelser, der skal til dér, kan ikke klares ved sparsommelighed alene.

Som jeg har prøvet på at antyde, står vi her i landet foran store investeringer; jeg tror, jeg vil bruge udtrykket, at vi står foran store investeringer i fremtiden, hvis vi skal klare fremtidens skarpe konkurrence. Der er tale om både private og offentlige investeringer, men da offentlige kasser ikke har andre indtægter end skatter, tror jeg, at det er forkert at rejse rundt og lægge skatter for had. Jeg vil ikke sige, at der er nogen af de ærede ordførere i dag, der har prøvet at lægge skatter for had. Jeg mener ikke, at de ærede medlemmer her har været særlig strenge i tonen. For et år siden var jeg med til et vælgermøde i Herning, og jeg mener, at det ærede medlem hr. Thestrup var adskilligt strengere i tonen — det ærede medlem har nu her i tinget et harmonisk samarbejde med venstres kandidat ved den lejlighed — ved det vælgermøde, som det var min tunge pligt at overvære i Herningkredsen. Efter min opfattelse er sandheden den, at det i den nuværende situation vil